

Sygn. akt I CSK 594/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa Centrum Hurtowo Detalicznego "S."
Spółki z o.o. w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Sportu i Turystyki
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa
- Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600,-
(trzy tysiące sześćset) złotych z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 26 września 2012 r. zasądził od pozwanego Skarbu Państwa – Ministra Sportu i Turystyki na rzecz Centrum Hurtowo-Detalicznego „S.” Sp. z o.o. w W. kwotę 1.397.850,30 złotych, z odsetkami i kosztami procesu, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Przyczyną uwzględnienia powództwa było uznanie zasadności żądania powoda zapłaty odszkodowania z tytułu naprawienia szkody, wyrażającej się w utraconych korzyściach na skutek nieuprawnionego rozwiązania umowy przez pozwanego, przed terminem w niej oznaczonym (art. 471 k.c.). W wyniku apelacji wniesionej przez stronę pozwaną Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 21 listopada 2013 r. zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i oddalił powództwo, rozstrzygając o kosztach postępowania. Uczynił to w wyniku ustalenia rzeczywistej treści umowy łączącej strony i skutków oświadczenia woli strony pozwanej o wypowiedzeniu umowy.

W skardze kasacyjnej powodowa Spółka zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 382 k.p.c. przez brak jakiegokolwiek odniesienia się do zgromadzonych dowodów oraz art. 328 § 2 k.p.c. przez sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku z naruszeniem obowiązujących zasad. Naruszenie prawa materialnego dotyczy art. 65 § 1 i 2 k.c. przez błędną ich wykładnię oraz art. 6 i art. 471 k.c. przez błędną ich wykładnię. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

Pozwany Skarb Państwa – Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wniósł o odmówienie przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi pełnomocnik powoda odwołał się do art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to znaczy, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Jednakże

w żaden sposób tej oczywistości skargi nie wykazał, mimo że w orzecznictwie jest utrwalone stanowisko co do rozumienia oczywistości skargi i konieczności jej wykazania. W szczególności skarżący nie przeprowadził profesjonalnego wywodu, z którego wynikałoby, że na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania skomplikowanych rozumowań prawnych można zauważyć wadliwość zaskarżonego orzeczenia sądowego. Wadliwość ta musi polegać na kwalifikowanym naruszeniu przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. postanowienia Sądu najwyższego z dnia 20 lipca 2011 r., II CSK 59/11, nie publ.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ. i z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, nie publ.).

Zamiast tego, w dwóch obszernych akapitach uzasadnienia wniosku skarżący próbował przekonać do wadliwego, jego zdaniem przeprowadzenia postępowania dowodowego i ustaleń stanu faktycznego, wymagając niezasadnie konieczności uzupełnienia materiału dowodowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2014 r., II UK 211/13, nie publ.). W rezultacie wywody powoda opierają się w znacznej mierze na niedopuszczalnej w postępowaniu kasacyjnym polemice z ustaleniami faktycznymi przez wybiórcze, wygodne dla siebie przedstawianie niektórych dowodów (art. 398³ § 3, art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Dokonanie odmiennej oceny dowodów zebranych przez sąd pierwszej instancji jest całkowicie uprawnione w postępowaniu apelacyjnym. Nie wymaga także rozpatrywania wszystkich dowodów od nowa i dopiero na tej podstawie ustalania faktów i dokonywania oceny prawnej sprawy.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.